

Ministerstwo Infrastruktury

Departament Gospodarki Wodnej i Żeglugi Śródlądowej

Znak pisma: DGWiŻŚ-1.0212.5.2023

Warszawa, 08 maja 2023

Pan

Wojciech Bartoszyński

e-mail: w.bartoszynski@post.pl

Szanowny Panie Kapitanie,

w odpowiedzi na Pana wiadomość dotyczącą statusu rekreacyjnych lub sportowych modeli statków sterowanych drogą radiową, a także tzw. "łódki zanętowych" stosowanych w amatorskim połowie ryb Ministerstwo Infrastruktury przedstawia następującą opinię w przedmiotowej sprawie.

Na wstępie należy wskazać, że podstawowym aktem prawnym regulującym uprawianie żeglugi na wodach śródlądowych jest ustawa z dnia 21 grudnia 2000 r. o żegludze śródlądowej (Dz.U. z 2022 r. poz. 1097, z późn. zm.). Zgodnie z art. 5 ust. 1 pkt 1 ww. ustawy pojęcie statek oznacza urządzenie pływające o napędzie mechanicznym lub bez napędu mechanicznego, w tym również prom, wodolot i poduszkowiec, przeznaczone lub używane na śródlądowych drogach wodnych do:

- a) przewozu osób lub rzeczy,
- b) pchania lub holowania,
- c) inspekcji, nadzoru nad bezpieczeństwem ruchu żeglugowego lub szkolenia,
- d) ratowania życia lub mienia,
- e) połowu ryb,**
- f) wykonywania prac technicznych, utrzymania szlaków żeglugowych lub eksploatacji złóż kruszyw,
- g) uprawiania sportu lub rekreacji,**
- h) celów mieszkalnych, biurowych, gastronomicznych, hotelowych lub warsztatowych, a także jako przystanie pływające, doki lub zakłady kąpielowe.

Zgodnie z art. 20 ust. 6 ustawy z dnia 18 kwietnia 1985 r. o rybactwie śródlądowym (Dz. U. z 2022 r. poz. 883) amatorski połów ryb przy użyciu jednostki pływającej odbywa się z zachowaniem wymogów w zakresie bezpieczeństwa uprawiania żeglugi dotyczących **budowy, wyposażenia oraz kwalifikacji**, określonych w przepisach o żegludze śródlądowej dla **statków przeznaczonych lub używanych wyłącznie do uprawiania sportu lub rekreacji**.

Zgodnie z art. 27 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o żegludze śródlądowej statek może być używany w żegludze śródlądowej, jeżeli odpowiada wymaganiom bezpieczeństwa w zakresie:

- 1) budowy, jego stałych urządzeń i wyposażenia;
- 2) właściwości manewrowych;
- 3) ochrony wód, powietrza lub ochrony przed hałasem;
- 4) warunków sanitarnych oraz bezpieczeństwa i higieny pracy;
- 5) składu i kwalifikacji załogi.

Mając na względzie przedmiotowy przepis należy jednoznacznie wskazać, że radiosterowane modele łodzi w tym łodzi zanętowe, chociażby ze względu na swój niewielki rozmiar, nie są w stanie spełnić większości z powyższych wymagań.

Zgodnie z art. 37a ust. 1 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o żegludze śródlądowej prowadzenie statków przeznaczonych do uprawiania sportu lub rekreacji, zwane dalej „uprawianiem turystyki wodnej”, wymaga:

- 1) posiadania odpowiedniej wiedzy i umiejętności z zakresu żeglarstwa;
- 2) przestrzegania zasad bezpieczeństwa przy uprawianiu turystyki wodnej.

Jak wskazuje art. 37a ust. 2 ww. ustawy przepisy ust. 1 dotyczą statków przeznaczonych do uprawiania turystyki wodnej:

- 1) o napędzie żaglowym (jachtów żaglowych), które mogą być wyposażone w pomocniczy napęd mechaniczny;
- 2) o napędzie mechanicznym (jachtów motorowych), w tym także skuterów wodnych, łodzi pneumatycznych i poduszkowców;
- 3) o napędzie innym niż żaglowy lub mechaniczny.

Dodatkowo, zgodnie z art. 37a ust. 3 ww. ustawy uprawianie turystyki wodnej **na** jachtach żaglowych o długości kadłuba powyżej 7,5 m lub motorowych o mocy silnika powyżej 10 kW wymaga posiadania dokumentu kwalifikacyjnego wydanego przez właściwy polski związek sportowy.

Z przedmiotowego przepisu jednoznacznie wynika, że uprawianie turystyki wodnej, odbywa się **na pokładzie statku, a nie z brzegu czy z pomostu**. Przepis ten, zgodnie z wcześniej przytoczonym art. 20 ust. 6 ustawy z dnia 18 kwietnia 1985 r. o rybactwie śródlądowym, ma również zastosowanie do amatorskiego połów ryb z wykorzystaniem jednostki pływającej.

Co więcej, zgodnie z § 1.02 ust. 3 przytoczonych przez Pana Przepisów żeglugowych na śródlądowych drogach wodnych, stanowiących załącznik do rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 28 kwietnia 2003 r. w sprawie przepisów żeglugowych na śródlądowych drogach wodnych (Dz. U. Nr 212, poz. 2072), w czasie ruchu statku lub pracy urządzenia pływającego kierownik statku **powinien przebywać na statku lub urządzeniu pływającym**, co jest niemożliwe ze względu na rozmiar tych radiosterowanych łodzi.

Chociaż reguły wykładni norm prawnych nadają prymat wykładni językowej, a zgodnie z przytaczaną przez Pana definicją można odnieść wrażenie że łodzi radiosterowane, w tym łodzi zanętowe, podobnie zresztą jak szereg innych przedmiotów pływających

(unoszących się na wodzie) mieszczą się w definicji statku, to wykładnia językowa nie może prowadzić do rezultatów absurdalnych (*argumentum ad absurdum*) i wyraźnie sprzecznych z celami regulacji. Celem regulacji ustawy o żegludze śródlądowej i wydanych na jej podstawie przepisów żeglugowych na śródlądowych drogach wodnych są sprawy związane z uprawianiem żeglugi na wodach śródlądowych, a nie regulacja korzystania z modeli statków/zabawek/pomocy wędkarskich itp. na tych wodach, które jak wykazano wcześniej, chociażby ze względu na swoje niewielkie rozmiary nie mogłyby spełnić wymogów, które przedmiotowe przepisy nakładają właśnie na statki.

Mając na względzie powyższe w ocenie Ministerstwa Infrastruktury radiosterowanych łodzi nie można zaklasyfikować jako statki w rozumieniu ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o żegludze śródlądowej, a tym samym przepisy żeglugowe na śródlądowych drogach wodnych nie mają do nich zastosowania.

Powyższa interpretacja nie jest wiążąca dla organu stosującego prawo.

Z poważaniem

Dokument podpisany elektronicznie przez:

Monika Niemiec-Butryn

Dyrektor Departamentu Gospodarki Wodnej i Żeglugi Śródlądowej